

De kerk in Vuursche dateert uit 1659.

Ze stelde zich voor als 'de zuster van de dominee'. Vrouw De Ridder zei alleen maar: 'Zo...!' En ze bleef doorsnijden. Elisabeth liet zich niet ontmoedigen en pakte een stoel. Ze was vreemd gespannen. En onmiddellijk, zonder verdere inleiding, vroeg ze: 'Is het zó moeilijk om je te bekeren? Lang zoek ik al en nog heb ik het niet.' Vrouw De Ridder voelde: Dit is echt, hier roept en schreit een hart om God. Ze legde haar kool en het mes in het vat en pakte de handen van de jonge vrouw. 'Lieve kind', riep ze uit, 'dat kan niemand zelf doen, dat is het werk van Jezus Christus.' Elisabeth was gaan staan en het was haar ongekend te moede. Een ogenblik als dit was er nog nooit in haar leven geweest. Een golf van oneindig geluk doorstroomde haar. Ze werd bepaald bij de woorden: 'Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid' (Jer. 31 : 3). Later wist ze niets te zeggen dan: 'Toen werd ik gekeerd met het aangezicht naar de Zon der gerechtigheid.' Ze praatten nog lang en Eli-

sabeth bezocht haar keer op keer. Ds. Bax kreeg het moeilijk. Eerst had hij last van dat volk in zijn gemeente, maar nu kreeg hij het ook in huis. Hij was er op z'n zachtst gezegd niet erg mee ingenomen dat zijn zuster samen optrok met lieden, die zich onder zijn prediking niet konden vinden. Zijn huwelijk in 1855 met Aleida Antonia Wijnveldt bracht hierin zover verandering, dat zijn zuster Elisabeth Lage Vuursche verliet. Zij was nu niet

meer nodig in de pastorie en ging bij haar moeder wonen, die intussen van Zutphen naar Warnsveld was verhuisd.

Aan Rijk Hasselaar beloofd

In de samenkomsten bij Vervat was vaak gebeden om de bekering van ds. Bax. Sommigen hadden er ook wel werkzaamheden mee, maar de jaren gingen voorbij en er scheen niets ten goede te veranderen. Ds. Bax stond al zo'n tien jaar in De Vuursche, toen de oude Vervat ziek werd. Het was duidelijk dat het naar het einde ging en velen in Lage Vuursche waren er verslagen onder. De oude Vervat was de gemeente lief om der Waarheid wil. Ook een zekere boer, Rijk Hasselaar, een Godvrezend man, was diep bedroefd. Hij had veel zegen genoten in de samenkomsten bij Vervat en nu had hij werkzaamheden met het voortbestaan van deze kring. Terwijl hij daar zo mee werkzaam was, kwam met kracht in zijn ziel: 'De stammen naar Gods Naam genoemd, gaan derwaarts op.' Rijk Hasselaar was verwonderd! Hij worstelde met de vraag of het ware Israël dan weer in de kerk terecht zou komen, en de feesthoudende menigte weer kon opgaan naar

Kerk en (nieuwe) pastorie van Lage Vuursche.

Gezinsfoto Bax.

Gods huis. Boer Hasselaar voelde dat God ds. Bax bekeren kon. Ja, de kracht van dat Woord uit Psalm 122 was zo groot, dat er geloof in mee kwam. Die mogelijkheid werd zekerheid. Rijk Hasselaar kon niet anders dan geloven, dat God ds. Bax bekeren zou. Rijk was rijk in de Heere toen hij thuiskwam. Zijn vrouw begroette hem met een vraag: 'Heb je het al gehoord?' En meteen daar achteraan: 'God heeft de dominee bekeerd.' Inderdaad, dat had Rijk al gehoord. Niet van mensen, maar van de Heere Zelf.

Een stervende profeet

Inmiddels lag de oude Vervat op zijn sterfbed en de dominee had zich verplicht gevoeld hem te bezoeken. Aan dit sterfbed werden de rollen omgekeerd. De zieke man

werd de profeet en de dominee, de leraar, ging ondersteboven. God ontdekte hem aan zijn verloren staat. Verbroken en verslagen van hart ging hij huiswaarts. Hij kon het met zijn kennis niet meer doen. De profetenmantel was hem van de schouders gegleden en ds. Bax werd leerling op Jezus' school. Daar leerde hij eigen krachten te verachten, en als een arme van geest mocht hij een uitdeler worden van de menigerlei genade Gods. Vanaf dat moment klonk de leer van vrije genade, de leer van de oude Vervat, weer in de oude dorpskerk die al snel te klein werd. Twee jaar duurde deze gelukkige tijd voor de gemeente van De Vuursche. Toen kwam er een beroep naar Ouddorp op het eiland Goeree Overflakkee.

Ouddorp

Ouddorp; ds. Bax moest er naar toe. De Heere bevestigde deze roeping uit Zijn Woord met Psalm 139 : 9 en 10: '...woonde ik aan het uiterste der zee; ook dáár zou Uw hand mij geleiden, en Uw rechterhand zou mij houden.' Dit was dan ook de tekst waarmee hij op 13 augustus 1865 intree preekte in Ouddorp, na 's morgens bevestigd te zijn door de consulent, ds. J.D. van Spankeren van Goedereede.

Het was een grote overgang voor het gezin Bax, van het pittoreske dorpje De Vuursche naar de veel grotere gemeente Ouddorp. Het landschap en de mensen waren heel anders van karakter.

In het voor- en najaar kon het geweldig stormen aan de kust van Goeree. Zo ook in november 1866.